

Udvalg til Undersøgelse af Raastofspørgsmaalet. Udvalget nedsatte igen tre Underudvalg: ét til Indsamling af statistiske Oplysninger vedrørende Produktion, Indførsel og geografisk Fordeling af Raastoffer, et andet til Undersøgelse af Raastof-Produktionslandenes Lovgivning, og et tredje til Undersøgelse af Spørgsmaalet om, hvorfor visse Forbrugerlande ikke har været i Stand til at erhverve sig Raastoffer.

Spørgsmaalet har ved nærmere Undersøgelse vist sig at være kompliceret. Vanskelighederne (Klagerne) falder i to Kategorier. Den første Gruppe angaar Tilbudet af Raastoffer; en Række Faktorer i Produktionslandene har Indflydelse herpaa: Udførselsrestriktioner, Koncessionssystemet, Monopoler, Karteller, etc. Den anden Gruppe Vanskeligheder — som langt overstiger den første Kategori — vedrører Betalingen fra Indførselslandene: manglende fremmed Valuta, Kontingentering, Valutakontrol, etc.

Raastofudvalgets Beretning til Forsamlingen udtaler, at der utvivlsomt bestaar en Ulighed mellem Landene i Henseende til Fordelingen af Raastoffer. Men de stedfundne Undersøgelser viser samtidig, at de i Kolonier fremstillede Raastoffer kun udgør 3 pCt. af Verdensproduktionen af Raastoffer. Beretningen indeholder visse Forslag til at søge opnaaet en Løttelse af Vanskelighederne, bl. a. gaaende ud paa Overenskomster til Afskaffelse af Udførselsrestriktioner for Raastoffer, og Indkaldelse af en Konference af de enten som Producenter eller som Forbrugere særlig interesserede Lande. Udvalget konkluderede imidlertid i, at en almindelig og varig Løsning af Raastofproblemet kun kan naas gennem den størst mulige Genoplivelse af den internationale Handel. Da det sidste Problem overskred Raastofudvalgets Kompetence, henstillede det, at dets Beretning blev tilstillet Forbundets økonomiske og finansielle Komiteer til nærmere Undersøgelse. I sin Resolution af 4. Oktober billigede Delegeretforsamlingen i det hele Konklusionerne i Raastofudvalgets Beretning (jfr. Sp. 4391).

Med Hensyn til de Udtalelser, der

under Diskussionen i 2. Udvalg fremkom om Raastofspørgsmaalet, navnlig fra fransk, russisk og polsk Side, henvises til nedenfor d.

d. 2. Udvalgs Behandling af økonomiske og finansielle Spørgsmaal.

I Oktober 1936 vedtog Folkeforbundetsforsamlingen en Resolution, hvorved den henstillede til alle Stater snarest muligt at organisere en fast og vedvarende Aktion, tilsigtende Genoprettelse af varig Ligevægt mellem de forskellige Landes Økonomi og Fremme af den internationale Handel (se Rigsdagsberetning 1937, S. 20).

I September 1937 undersøgte 2. Udvalg, hvilke Fremskridt der siden 1936 kunde siges at være sket i saa Henseende. Grundlaget for Udvalgets Drøftelser paa dette Omraade blev i væsentlig Grad de Beretninger, der forelaa fra Forbundets tekniske Organer eller særlige Udvalg, navnlig den økonomiske Komité's Beretning (se foran a.), Raastofudvalgets Beretning (se foran c.), Ernæringsudvalgets Beretning (se nedenfor B.), samt Generalsekretærens Note om den økonomiske Situation, bilagt hans Aarsberetning.

2. Udvalg kunde konstatere, at der i den økonomiske Situation i Verden var sket Fremskridt i det sidste Aar. *Handelen mellem Landene* har imidlertid ikke været i samme Udvikling som *Produktionen*. Det, der bør gøres nu, er derfor fornyede Bestræbelser for Fremgang i den internationale Vareomsætning.

Under *Diskussionen* i 2. Udvalg foreslog den *australske* Delegerede Mr. Bruce, at Folkeforbundet iværksatte nye Enquêter paa det økonomiske Omraade, f. Eks. vedrørende Foranstaltninger til en *Højnelse af Leveniveauet*, Midler til *Forhindring og Mildnelse af økonomiske Depressioner*, Spørgsmaalet om *Landbrugskredit*, etc.

Den *belgiske* Delegerede M. van Langenhove udtalte (i Overensstemmelse med den økonomiske Komité's Henstillinger), at Hovedbestræbelserne fortsat maatte gaa ud paa Stabilisering af Valutaerne